

2n premi prosa (60 euros valor en llibres)

Pseudònim: Veler

Obra: (212) – EL SOMNI DE TOT UN MARINER

Autora: LÍDIA PERDIGUERO TUTUSAUS

EL SOMNI DE TOT UN MARINER

Ara fa uns quants anys, en el mar Mediterrani, va passar una cosa sorprenent.

En un poble de costa d'Andalusia, vivia en Marcos, un avi que , en la seva joventut, havia estat mariner, però per desgràcia, quan es va casar, va haver de deixar-ho per poder passar més temps amb la seva dona Júlia i el seu fill Joan.

Enyorava tant el mar que cada vegada que contemplava les seves postes de sol, o bé una imatge, o tan sols en somnis, li venien ganes d'anar cap al seu vaixell i sentir-se lliure, i travessar els mars i oceans de tot el món.

Aquell dia va arribar, durant una nit, en un somni. Gràcies a aquell somni, es va aixecar. Desesperat per poder tornar a la mar, va córrer cap al seu vaixell i en pocs minuts, va desaparèixer per l'horitzó.

El dia següent, quan la Júlia es va adonar que no estava, no es va espantar perquè sabia on havia anat en Marcos. Sabia que havia anat amb el seu vaixell mar endins en busca d'aventures.

Mentrestant, en Marcos estava contemplant el cel, recordant tots els bons moments que havia passat en alta mar.

Però la tranquil·litat va durar poc perquè uns núvols negres com el carbó s'apropaven cap a ell. Amb molt d'esforç, va aconseguir esquivar els llamps i els trons i escapar del fort temporal que el perseguia. Per mala sort, es va desviar del seu camí, i per acabar-ho d'adobar, se li havia caigut la brúixola al mar durant la tempesta.

Després de navegar sense rumb durant unes hores, va arribar a un port. No era un port com el del seu poble, no, era un port ample, gran i luxós.

Es va quedar tant sorprès, que quan va poder baixar del vaixell, es va asseure en un banc, admirant la seva bellesa.

Mirant, mirant, va descobrir que havia anat a parar a Itàlia, una ciutat del mar Mediterrani. A en Marcos li va agradar tant, que va decidir quedar-s'hi a viure.

Durant un any es va estar guanyant la vida fent de taxista, de repartidor i de capità de vaixell. Li agradava molt Itàlia, però hi havia una cosa que no podia oblidar, la seva família, el seu fill i la seva dona.

Ells també l'enyoraven i estaven preocupats perquè no havien rebut cap notícia d'en Marcos.

Va estar dies pensant que fer, si quedar-se en Itàlia en el port dels seus somnis o bé anar a Andalusia amb la seva família. No podia renunciar a en Joan i a la Júlia però un port com aquell era el somni de tot mariner.

No sabia que fer, però de sobte se li va ocórrer una idea. Aniria a buscar la seva família a Andalusia, els explicaria lo bonic i meravellós que era Itàlia i els intentaria convèncer de anar-se'n a viure tots allà.

Dos dies més tard, tot decidit, va agafar el seu vaixell i va fer tota la travessia cap a casa seva, aquesta vegada amb una brúixola nova i amb l'ajuda d'un mapa.

En Marcos va atracar en el port, va baixar del vaixell i es va dirigir cap a casa seva, on estaven en Joan i la Júlia.

En el moment que va entrar, es van alegrar tant que es van llençar a sobre d'ell i es van fondre en una gran abraçada. Després de la dolça benvinguda, en Marcos els hi va explicar la idea de anar-se'n a viure tots junts a Itàlia.

La Júlia, com que ho va passar tant malament quan se'n va anar i no volia que tornés a passar, va acceptar encantada, igual que en Joan.

Tres dies després de haver fet el llarg viatge cap a Itàlia, es van instal·lar en la seva nova llar, situada en la ciutat dels seus somnis, on viurien feliços durant tota la vida.